

OBČANOM MARIKOVEJ

Bratislava 15. októbra 1948

Vážení spoluobčania, milí priatelia!

Ďakujem Vám za pozvanie na slávnostné otvorenie strednej školy v Marikovej. Veľmi ľutujem, že nemôžem prísť a pozdraviť Vás, porozprávať sa s Vami a zdieľať Vaše starosti i radosti; neodkladné povinnosti ma však v tento čas viažu inde.

Vaša vytrvalá a húževnatá práca, ktorú ste vynaložili pre otvorenie novej strednej školy v Marikovej, je chvályhodná a preto som aj osobne veľmi rád, že školská správa vyšla v ústrety Vášmu úsiliu, ktoré svedčí o jednej pozoruhodnej stránke nových pomerov na Slovensku, to jest, že všade u nás záujem o školy vzrástol. Každá obec, každé miesto chce mať školu. To je vec chvályhodná. Nie je však chvályhodné, keď mnohé miesta chcú mať školu iba preto, aby pokolenia, ktoré ňou prejdú, nemuseli sa už vrátiť k práci. Myslím k manuálnej, telesnej práci. U nás sa predstava školenia spojuje často s predstavou života pohodlného, života bez práce, rozhodne však bez práce telesnej. A to nie je správne! Nie je ideálnym typom našich čias mládenec, ktorý opúšťa dedinu alebo svoje robotnícke prostredie, ide študovať do mesta a ostáva v meste pre korzo, pre fičúrovanie, pre ľahší život. Nie na to máme školy, aby sme tento typ vytvárali. Školy máme na to, aby sme umožnili i najvyššie štúdium všetkým nadaným — bez ohľadu na to, z akej spoločenskej vrstvy pochodia a bez ohľadu na to, či ich rodičia majú dostatok peňazí na ich štúdium — ale aby všetci naši mladí občania dostávali primerané vzdelanie pre činnosť, ktorú v živote budú vykonávať. Školy máme skrátka tiež na to, aby sme odchovali lepších roľníkov, než boli roľnícke pokolenia predošlé, vzdelanejších a zdatnejších robotníkov, než sme ich mali doteraz a podkutejších remeselníkov, než boli tí, ktorí možnosti náležitého vzdelávania nemali. Toto sú